

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا ...

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَنْ تَوَاضَعَ لِلَّهِ تَخَشُّعًا رَفَعَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَنْ تَطَاوَلَ

تَعَظَّمَ وَضَعَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

Muhterem Müslümanlar!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “**Rahmân’ın has kulları o kimselerdir ki, yeryüzünde tevazu ile yürürler...**”ⁱ

Okuduğum hadis-i şerifte ise Sevgili Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: “**Kim Allah için huşûundan dolayı tevazu gösterirse, Allah onu kıyamet gününde yüceltir. Her kim kibirden dolayı böbürlenirse Allah da onu kıyamet gününde alçaltır.**”ⁱⁱ

Kıymetli Müslümanlar!

Biz müminler, tevazuu Peygamber Efendimizden öğrendik. O, daima sade bir hayat sürdü.ⁱⁱⁱ İnsana, insan olduğu için değer verdi. Mütevazı olmanın, cennet ehlinin özelliklerinden biri olduğunu bildirdi.^{iv} Müslüman bir kardeşimizi küçük görmenin kötülük olarak bizlere yeteceğini hatırlattı.^v Resûl-i Ekrem (s.a.s) bir hadis-i şeriflerinde tevazu sahibi olmanın insanı Allah katında yücelten bir vasıf olduğunu bizlere şöyle haber vermiştir: “**...Allah, bir kulun hoşgörülü olması sebebiyle izzetini artırır, Allah için tevazu gösteren kişiyi ise yüceltir.**”^{vi}

Aziz Müslümanlar!

İslam, bir yandan müminin ruhuna alçak gönüllü olmayı nakşederken, diğer taraftan kibirden olabildiğince uzaklaşmasını hedefler. Çünkü kibir, Peygamberimizin ifadesiyle “**Hakikati inkâr etmek ve insanları küçük görmektir.**”^{vii}

Kibirli insan, dünyanın kendi etrafında döndüğünü zanneder. İnsanları küçümseyerek onlardan yüz çevirir. Oysa mümin, hangi sebeple olursa olsun hiç kimseyi hakir görmemelidir. Nitekim Resûl-i Ekrem (s.a.s) bu konuda bizleri

şöyle uyarmıştır: “**Allah bana, mütevazı olup birbirinize karşı övünmemenizi ve birbirinize karşı haddi aşan davranışlarda bulunmamanızı vahyetti.**”^{viii}

Kıymetli Müminler!

Mümin, her işinde olduğu gibi tevazuda da aşırıya kaçmaz. Zira mümin, tevazu içinde bir hayat yaşamakla yükümlü olduğu kadar kendisinin ve Müslüman kardeşlerinin şeref ve haysiyetini korumakla da görevlidir. O, müminleri hakir görenlere karşı asil ve vakur duruşunu muhafaza eder. Müslümanların şeref ve izzetini korumak için var gücüyle çalışır. Yüce Rabbimizin “**Muhammed, Allah’ın Resûlü’dür. Onunla beraber olanlar, inkârcılara karşı kararlı ve tavizsiz, birbirlerine karşı da merhametlidirler...**”^{ix} buyruğuna gönülden bağlanır.

Muhterem Müminler!

Hayatımızın her alanında tevazuu kuşanalım. Hiç kimseyi incitmeyelim. Fani dünyanın geçici heveslerine aldanarak birbirimizi üzmemeyelim. Dünyamızı zindana, ahiretimizi cehenneme çevirecek olan kibirden, gururdan ve riyadan sakınelim. İnsanları küçümseyerek onlara surat asmayalım. Yeryüzünde böbürlenerek yürümeyelim. Unutmayalım ki Yüce Rabbimiz, kibirlenen ve kendisiyle övünen kimseleri sevmez.

i Furkân, 25/63.

ii İbn Hanbel, III, 76.

iii Müslim, Zühd, 33.

iv Buhâri, Edeb, 61.

v Müslim, Birr, 32.

vi Müslim, Birr, 69.

vii Müslim, İmân, 147.

viii Müslim, Cennet, 64.

ix Fetih, 48/29.